Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a két kezét felemelte a vállai magasságába midőn az imát megnyitotta (elkezdte),

Ibn Umar-tól (Allah legyen elégedett kettejükkel): Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) a két kezét felemelte a vállai magasságába midőn az imát megnyitotta (elkezdte), és amikor "Allahu akbaru-t" mondott midőn meghajolt, és amikor felemelte a fejét a meghajlásból, felemelve ebbe a magasságba és mondta: "szamia-Allahu li-man hamidah Rabbana wa laka-l-hamd - Allah meghallgatja azt, aki Őt magasztalja. Urunk Tiéd a dicsőség és a hála!" A leborulásban ezt nem tette meg.
[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Muttafaqun ᶜalayhi (közmegegyezés van vele kapcsolatban, mindkét sejk, al-Bukhārī és Muslim is lejegyezték)]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) felemelte a két kezét az ima három mozzanatában - vállai irányában, vagy egészen fel a vállai magasságába - azaz a lapocka és a felkarcsont találkozásáig. Első mozzanat: midőn megnyitotta az imát a takbíratu-l-ihrám-al (az ima állapotába való belépés Allahu akbar-jával). A második: midőn „Allahu akbar-t (Allah a Leghatalmasabb)” mondott a meghajláshoz. A harmadik: midőn felemelte a fejét a meghajlásból és mondta: (szemia-Allahu li-man hamidah Rabbana wa laka-l-hamd - Allah meghallgatja azt, aki Őt magasztalja. Urunk Tiéd a dicsőség és a hála!) Ám nem emelte fel a kezeit a leborulás megkezdésekor, sem pedig az abból történő felemelkedéskor.

http://www.sunnah.global/hadeeth/hu/show/3095